

ÎNCHINAREA ÎN BISERICA PRIMARĂ

ÎNCHINAREA ADEVĂRATĂ ESTE ÎNĂLȚAREA SPIRITULUI UMAN PRIN PRACTICI RELIGIOASE CARE AU ADUS SUFLETUL ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU.

În primul veac creștinii se adunau de două ori în prima zi a săptămânii (duminică), fiind ziua în care a înviat Domnul ISUS, în diferite locații:

- în case, Fapte. 12:12;
- la Templu- Fapte. 5:12;
- în sălile publice ale școlilor-Fapte. 19:19;
- în sinagogi – Fapte. 14:1.

Masa iubirii continua cu *Cina Domnului*.

Mai târziu *masa iubirii* a fost lăsată la o parte, iar cina a continuat dimineața.

ÎNCHINAREA

În *Ziua Soarelui*, după citirea memoriilor apostolilor sau scrierile profeților urma un îndemn bazat pe cele citite, apoi adunarea se ridica pentru rugăciune.

Cina Domnului urma după *sărutul păcii* – se binecuvânta pâinea și vinul, prin rugăciune, la care oamenii răspundeau cu un *Amin*.

După *Cină* diaconii aduceau elementele *Cinei* la cei ce nu puteau fi prezenți la adunare.

La încheiere se făcea o colectă pentru văduve, orfani, bolnavi și întemnițați.

După *Didahia* botezul în apa se oficia prin scufundare și numai dacă nu exista un râu cu apă curgătoare sau o cantitate mare de apă, putea fi oficiat prin turnarea apei peste capul celui ce era botezat. Doar cei ce erau astfel botezați luau parte la *Cina Domnului*.

VIAȚA BISERICII PRIMARE

Învățătura Bisericii consta în :

- *ajutorarea celor în nevoi* – la cina Domnului se făcea strângere de ajutoare și cu banii adunați diaconii îngrijeau de fiecare după nevoi. Femeile coseau haine pentru cei ce aveau nevoie de ele.

- *sclavii și stăpânii sunt frați creștini* – posedarea de sclavi nu le era interzisă creștinilor, dar îndemnul lui Pavel către Filimon de a acorda libertate lui Onisim a fost sămânța învățaturii că „stăpânii și sclavii sunt egali înaintea lui Dumnezeu”.

- *ascultare și respect pentru autorități* – creștinii erau îndemnați de Pavel să-și îndeplinească obligațiile civice de ascultare și respect față de autoritatea civilă, să-și plătească impozitele și să se roage pentru conducători. Rom.13:7

- *separarea de practicile păgâne și romane* – puritatea vieții, dragostea și curajul Bisericii Primare erau principii respectate de creștinii sinceri până acolo că erau gata să moară pentru ele, iar pentru societatea păgână a Romei Imperiale a fost un motiv major că împăratul Constantin să recunoască oficial importanța creștinismului în stat. Separarea de practicile păgâne (idolatria, imoralitatea păgână) dar nu și de semenii păgâni cu care creștinii puteau avea legături inofensive.

- *să se ferească de orice li se pare rău* - creștinul nu trebuie să facă nimic ce ar putea să-i împiedice pe alții să vină la Cristos și să nu facă nimic ce ar putea să-i ducă în rătăcire pe creștinii mai slabi. 1 Cor.8:13